Dosarul nr. 1-161/2024
1-23111529-48-1-19032024-2

SENTINȚĂ
În numele legii

12 iulie 2024 or.
Călărași

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași
în componență:
Președintele ședinței, judecător Tonu Angelica
Grefier Chicu Cătălina
cu participarea:
Procurorului Carp Ion
Avocatului Ivasiutic Mariana
Inculpatului Cojocaru Igor

Examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură simplificată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui **Cojocaru Igor Pavel**, născut la *****, c/p *****, originar din r. *****, s. *****, domiciliat în or. *****, str. *****, studii medii incomplete, nesupus militar, neangajat oficial în câmpul muncii, divorțat, trei copii minori la întreținere, anterior nejudecat,

recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a), b), c) și art. 320^1 Cod penal prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023,-

Termenul de examinare a cauzei 30.05.2024 – 12.07.2024.
Procedura de citare a fost executată.

În baza materialelor din dosar și a dispozițiilor obligatorii ale instanței de recurs din decizia Curții de Apel Chișinău din 5 martie 2024, instanța de judecată,-

a constatat:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, Cojocaru Igor Pavel a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal și în baza acestei legi și în conformitate cu prevederile art. 80^1 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 135 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. S-a recunoscut vinovat Cojocaru Igor Pavel de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal și în baza acestei legi și în conformitate cu prevederile art. 80^1 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 180 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit lui Cojocaru Igor Pavel pedeapsă definitivă sub formă de 240 ore de

muncă neremunerată în folosul comunității. S-a obligat Cojocaru Igor Pavel să se prezinte în termen de 5 zile de la rămânerea definitivă a sentinței la Biroul de Probațiune Călărași, în vederea luării la evidență și al supravegherii în perioada de executare a pedepsei. S-a aplicat în privința lui Cojocaru Igor Pavel măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței. S-au încasat de la Cojocaru Igor Pavel în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei suportate pentru efectuarea expertizei judiciare. Corpurile delicte: două fragmente ale unui băț și cârja care se află în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Călărași urmează a fi nimicite după rămânerea definitivă a sentinţei judecătoreşti.

2. Pentru a pronunța sentința în sensul dat, instanța de fond a constatat că că inculpatul Cojocaru Igor s-a aflat în relaţii de căsătorie cu Gîrneț Natalia Vasile în perioada 2013-2019. După desfacerea căsătoriei, Gîrneț Natalia a rămas să locuiască cu copiii în aceeaşi gospodărie din satul Sipoteni, r-nul Călăraşi. În ultima perioadă de timp, din motivul consumului de alcool, Cojocaru Igor iniţiază diferite conflicte în familie, astfel o agresează fizic şi psihic pe fosta sa soţie, fapt pentru care ea s-a mutat cu traiul împreună cu copiii ei minori la casa părintească din satul Sipoteni, r-nul Călăraşi. La 07 iulie 2023, Judecătoria Străşeni sediul Călăraşi a emis ordonanţa de protecţie în favoarea victimei violenţei în familie Gîrneţ Natalia, prin care agresorului Cojocaru Igor i-au fost aplicate următoarele măsuri, pe parcursul a 30 zile: de a sta departe de locul aflării victimei la o distanţă de 50 metri, excluzând şi orice contact vizual cu victima; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima şi interzicerea să se apropie de anumite locuri pe care victima le frecventează.
3. Cojocaru Igor, cunoscând despre existența ordonanţei de protecție emise în privinţa sa, în noaptea de 07 iulie 2023 spre 08 iulie 2023, a încălcat ordonanţa de protecţie, fiind solicitată intervenţia angajaţilor Inspectoratului de Poliţie Călăraşi, astfel el demonstrând supremaţie şi un comportament inadecvat în relaţia cu familia sa.
4. Ulterior, la 08 iulie 2023, aproximativ pe la ora 10:30, Cojocaru Igor fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, din motiv că fosta soţie l-a denunţat la poliţie şi din motiv că în noaptea de 07 spre 08 iulie 2023 în gospodăria socrului său Gîrneț Vasile a avut o altercaţie cu ultimul, a venit din nou în gospodăria acestuia, unde exprimându-se cu diferite cuvinte necenzurate, provocând stare de înfricoşare în familie, tensiune şi suferinţă psihică, urmărind şi scopul de a-şi impune voinţa şi controlul asupra victimei şi membrii familiei acesteia, intenţionat i-a aplicat fostului său socru Gîrneţ Vasile mai multe lovituri cu pumnii, picioarele şi cu un baston din lemn (cârjă), provocându-i conform concluziei din raportul de expertiză judiciară nr. 202302D1227 din 15 august 2023, fractura cominutivă recentă osului ulnar în 3 distală cu deplasarea fragmentelor, edem cu echimoză şi tumefierea ţesuturilor moi la acest nivel, cauzate în rezultatul acţiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, și care condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu, fiind calificate ca vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.
5. Prin acţiunile sale intenţionate, Cojocaru Igor Pavel a comis infracţiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. a), b) şi c) Cod Penal - violenţa în familie, adică *acţiunile intenţionate comise de un membru al familiei în privinţa a doi membri ai familiei, manifestate prin maltratare sau alte acţiuni violente în legătură cu aplicarea măsurii de protecţie, care au*

provocat vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

6. Tot el, Cojocaru Igor, cunoscând despre existenţa ordonanţei de protecţie emise în privinţa sa de către Judecătoria Străşeni, sediul Călăraşi la 07 iulie 2023, concluzii necesare nu şi-a făcut şi cu intenţie a comis o faptă prejudiciabilă pasibilă de pedeapsa penală în următoarele circumstanţe.
7. Aflându-se anterior în relaţie de căsătorie cu Gîrneţ Natalia şi locuind în aceeaşi gospodărie situată în satul Sipoteni, raionul Călăraşi, pe parcursul unei perioade de timp mai îndelungate, Cojocaru Igor din motivul consumului excesiv de alcool, permanent iniţiază diferite conflicte şi aplică forţa fizică şi psihică asupra soţiei sale, demonstrând supremaţie şi un comportament inadecvat în relaţia cu familia sa, provocând stare de înfricoşare, tensiune şi suferinţă psihică asupra victimei.
8. Astfel el, la 04 iulie 2023 aproximativ pe la ora 15:00, fiind sub influenţa alcoolului, intenţionat a început s-o numească pe concubină cu diferite cuvinte necenzurate, apoi a agresat-o fizic, lovind-o de mai multe ori cu un băţ în regiunea mâinilor, a tras-o de păr şi a îmbrâncit-o, pentru care fapte în privinţa lui a fost emisă de către Judecătoria Străşeni, sediul Călăraşi la 07 iulie 2023 ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie Gîrneţ Natalia, prin care au fost dispuse următoarele măsuri: de a sta departe de locul aflării victimei la o distanţă de 50 metri, excluzând şi orice contact vizual cu victima; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima şi interzicerea să se apropie de anumite locuri pe care victima le frecventează pentru o perioadă de 30 zile, începând cu 07 iulie 2023 până la 07 august 2023. Cojocaru Igor intenţionat nu a respectat cerinţele ordonanţei de protecţie din 07 iulie 2023, iar la 08 iulie 2023 aproximativ pe la ora 01:30, fiind sub influenţa alcoolului a pătruns în domiciliul unde se afla fosta soţie, încălcând restricţiile impuse în ordonanţa de protecţie.
9. Prin acţiunile sale intenţionate, Cojocaru Igor Pavel a comis infracţiunea prevăzută de art. 320[1] Cod Penal - *neexecutarea intenţionată a măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.
10. Nefiind de acord cu sentinţa, avocatul Ivasiutic Mariana, în interesele inculpatului Cojocaru Igor, în comun cu inculpatul au declarat recurs prin care au solicitat admiterea recursului, casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri în partea stabilirii şi individualizării pedepsei prin care inculpatului Cojocaru Igor, prin aplicarea art. 88 alin. (3) Cod penal, să-i fie computat timpul aflării lui Cojocaru Igor sub arest preventiv până la judecarea cauzei (88 zile) şi a include în termenul muncii neremunerate în folosul comunităţii calculând o zi de arest pentru 4 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii şi a considera pedeapsa stabilită prin Sentinţa Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi din 20 noiembrie 2023, de 240 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii, ca fiind executată integral şi a libera complet pe Cojocaru Igor de la executarea acesteia, a dispune restituirea lui Cojocaru Igor la data de pronunţării Deciziei a paşaportului internaţional pe numele său anexat la materialele cauzei penale, predat în temeiul încheierii Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi din 04 octombrie 2023.
11. De asemenea, nefiind de acord cu sentinţa, procurorul în Procuratura r. Călăraşi, Carp Ion a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinţei Judecătoriei Străşeni, sediul Călăraşi din 20 noiembrie 2023 cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatului

Cojocaru Igor Pavel, în temeiul art. 201[1] alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, luând in consideraţie de faptul că acesta a acceptat probele de la urmărirea penală să i se stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 320[1] Cod penal lui Cojocaru Igor, luând în consideraţie de faptul că acesta a acceptat probele de la urmărirea penală, să i se stabilească o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor, să i se stabilească lui Cojocaru Igor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal de dispus suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicată inculpatului, Cojocarii Igor, pe un termen de probă de 4 ani, dacă nu va săvârşi o nouă infracţiune, îndreptăţind prin comportamentul său exemplar a încrederii acordate. În temeiul alin. (6) al aceluiaşi articol, a-l obliga pe inculpat să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent, să nu frecventeze locurile de consum a băuturilor alcoolice, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

12. În consecință, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 martie 2024, a fost respins ca nefondat recursul comun al avocatului Ivasiutic Mariana și al inculpatului Cojocaru Igor. A fost admis recursul procurorului în Procuratura raionului Călărași, Carp Ion, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, casată această sentință *în partea stabilirii pedepsei*, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.
13. Potrivit constatărilor reținute în decizia adoptată la 5 martie 2024, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că **pedeapsa stabilită de instanța de fond sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu este echitabilă și suficientă** pentru restabilirea echității sociale, a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, nefiind aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.
14. Astfel, în cadrul ședinței de judecată la rejudecarea cauzei penale în partea ce ține de stabilirea pedepsei inculpatului, participanții la proces s-au expus după cum urmează.
15. *Acuzatorul de stat, procurorul Carp Ion* a solicitat în temeiul art. 201[1] alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 320[1] Cod penal, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a solicitat stabilirea pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis. În baza art. 90 Cod penal, a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, iar în temeiul alin. (6) al aceluiași articol, obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, să nu frecventeze locurile de consum al băuturilor alcoolice, să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent.

16. *Apărătorul inculpatului, avocatul Ivasiutic Mariana,* cu referire la persoanlitatea inculpatului a evidențiat că acesta și-a recunoscut vinovăția în săvârșitea faptelor incriminate, are domiciliu permanent, a fost angajat oficial în câmpul muncii în Republica Italiană, contractul de muncă fiind încetat la data de 10 august 2023, are la întreținere 3 copii minori, fosta soție nu este angajată în câmpul muncii, nu are antecedente penale, fiind la prima abatere, este caracterizat pozitiv la locul de trai. De către angajatorul său din Republica Italiană la fel este descris ca fiind o persoană sârguincioasă, onestă și corectă, regretă cele comise. Cu partea vătămată s-a împăcat și aceasta nu are pretenții față de inculpat. În temeiul principiilor cu privire la individualizarea pedepsei, apărarea a solicitat aplicarea unei pedepse, ținând cont de limitele minime prevăzute de legea penală și anume aplicarea pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a pedepsei definitive sub formă de închisoare pe un termen de 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea executării în temeiul art. 90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 1 an.
17. *Inculpatul Cojocaru Igor* a menționat că regretă cele comise și a solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, conform prevederilor legale.
18. *În ședința de judecată, partea vătămată Gîrneț Vasile,* fiind citată legal, nu s-a prezentat, astfel reținând lipsa pretențiilor materiale sau morale față de inculpat, precum și faptul că rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei inculpatului nu lezează în vreun mod drepturile şi interesele părții vătămate, instanța a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.
19. Astfel, în baza materialelor cauzei penale și a probelor administrate la faza de urmărire penală, respectând limitele judecării cauzei, ținând cont de dispozițiile imperative ale instanței de recurs, de faptul că prezenta cauză penală a fost judecată în procedură simplificată, precum și de faptul că instanța de judecată, la rejudecare, este împuternicită să examineze cauza *doar în partea stabilirii pedepsei penale*, instanța de judecată constată următoarele.
20. Potrivit art. 436 Cod de procedură penală *„procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decât numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă”.*
21. Astfel, instanța denotă că circumstanțele de fapt și cele de drept constatate prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, în partea menținută de instanța de recurs, în calitate de temei real și juridic al răspunderii penale, precum și existența sau lipsa temeiurilor de liberare de răspundere penală, nu mai pot fi reevaluate de către instanța de rejudecare.
22. Soluția dată se impune din raționamentele art. 50 Cod penal, potrivit căruia *„se consideră*

răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege".

23. Or, din conținutul acestei prevederi se deduce că pedeapsa penală, în calitate de măsură de constrângere, nu este un element constitutiv al răspunderii penale, ci o consecință a survenirii acesteia, nu întotdeauna obligatorie.
24. Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.
25. Conform art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal *„pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate".*
26. Referitor la individualizarea pedepsei penale, instanța reține că potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, *„persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a codului penal".*
27. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
28. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț fată de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
29. Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.
30. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică,

situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

31. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
32. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.
33. Așadar, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 din Codul penal, va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
34. În același timp, reținând caracterul faptelor incriminate inculpatului, instanța accentuează că articolul 1 din Convenţie, coroborat cu articolul 3, impune statelor obligaţii pozitive de a se asigura că persoanele aflate sub jurisdicţia lor sunt protejate împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise în baza articolului 3, inclusiv atunci când un asemenea tratament este provocat de particulari. Vulnerabilitatea deosebită a victimelor violenţei în familie generează imperativul implicării active a autorităţilor statale în protejarea acestora.
35. În context, CtEDO a accentuat că tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului de a garanta dreptul la respectul vieţii private şi de familie şi protecţia efectivă împotriva violenţei în familie. Vulnerabilitatea deosebită a victimelor violenţei în familie generează imperativul implicării active a autorităţilor statale în protejarea acestora. În acest sens, Curtea Europeană a menţionat că statele au o obligaţie pozitivă de a stabili şi de a aplica un sistem efectiv de sancţionare a tuturor formelor de violenţă în familie şi de a le oferi garanţii suficiente victimelor (Opuz v. Turcia, 9 iunie 2009, § 145).
36. Totodată, CtEDO a remarcat că eşecul în a răspunde adecvat violenţei de gen constituie o încălcare a art.14 al Convenţiei Europene (clauza non-discriminare), indicând că violenţa împotriva femeilor este o formă de inegalitate şi că judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimelor (copii, femei, vîrstnici), şi, la fel, pe principiul toleranţei *„zero”,* adică aplicarea sancțiunilor trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.
37. Prin urmare, la stabilirea pedepsei instanța urmează să țină cont de amploarea și pericolul violenței în familie, or protecția familiei împotriva oricăror fapte care pot leza existența acesteia constituie o prioritate. Asemenea fapte în mod cert afectează relațiile din societate menite să protejeze solidaritatea și securitatea familială, inclusiv dreptul persoanei la un mediu familial de conviețuire fără violență. Nu în zadar este prevăzută protecția juridico-penală a inviolabilității persoanei în familie, fiind introduse în legea penală componențele speciale care incriminează faptele infracționale îndreptate împotriva celor ce fac parte din cercul familial.

38. Instanţa de judecată reţine că sancțiunea art. 201[1] alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau închisoare de la 1 la 6 ani, astfel, prin prisma prevederilor art.16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea respectivă face parte din categoria celor grave.
39. În același timp, sancțiunea art. 320[1] Cod Penal prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, respectiv, în baza art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea se clasifică ca fiind una mai puțin gravă.
40. Totodată, la stabilirea cuantumului pedepsei, instanța de judecată va aplica prevederile art. 80[1] alin. (1) Cod penal, potrivit cărora *„în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare”.*
41. Aplicând prevederile art. 80[1] alin. (1) Cod penal, limitele pedepsei cu închisoare pentru infracțiunile comise de inculpatul Cojocaru Igor vor constitui:
    - pentru infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal – de la 9 luni până la 4 ani și 6 luni.
    - pentru infracțiunea prevăzută de art. 320[1] Cod Penal – până la 3 ani.
42. Cu referire la persoana inculpatului, instanța a stabilit că Cojocaru Igor este divorțat, are la întreținere 3 copii minori, la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru nu se află, anterior nu a fost judecat, fiind la prima abatere de ordin penal, iar potrivit caracteristicii eliberate de către Primăria com. Sipoteni, este caracterizat satisfăcător, având un comportament adecvat în societate.
43. La fel, instanța de judecată reține că anterior săvârșirii infracțiunilor incriminate, inculpatul era stabilit cu traiul în Republica Italiană, era angajat în calitate de muncitor încărcare/descărcare la SRL „Dinamica Servizi”, iar potrivit caracteristicii eliberate de către angajator este descris ca fiind o persoană sârguincioasă, corectă și onestă, îndeplinindu-și atribuțiile în mod corespunzător. La moment, inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii.
44. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (2) lit. a), b) şi c) Cod penal, instanța de judecată va reține ca circumstanță atenuantă aplicabilă inculpatului în temeiul art. 76 Cod penal, aflarea la întreținerea acestuia a 3 copii minori, iar în calitate de circumstanţă agravantă în baza art. 77 lit. j) Cod penal, urmează a fi reținută - săvârşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.
45. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 320[1] Cod penal, instanța de judecată a stabilit ca circumstanțe atenuante în baza art. 76 lit. a) Cod penal - săvârşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, precum și aflarea la întreținerea inculpatului a 3 copii minori, iar în calitate de circumstanţă agravantă în baza art. 77 lit. j) Cod penal, urmează a fi reținută - săvârşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.
46. Totodată, instanța nu poate reține în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, întrucât recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate conform art. 364[1] Cod de procedură penală, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod

penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

47. La stabilirea categoriei pedepsei inculpatului instanţa va ţine cont de scopul pedepsei penale, care constituie singura sancţiune represivă, destinată să pună capăt activităţii infracţionale, pedeapsa fiind principalul mijloc de apărare a valorilor esenţiale ale societăţii realizată prin prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni.
48. Instanţa relevă că scopul pedepsei penale constă în prevenirea sau preîntâmpinarea săvârşirii unor noi infracţiuni şi care se realizează atât prin prevenirea săvârşirii unor noi infracţiuni de către cel ce a primit o pedeapsă, cât şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni de către alte persoane care ar intenţiona, eventual, să urmeze exemplul periculos al infractorului.
49. Astfel, în ceea ce priveşte aplicarea pedepsei faţă de inculpat instanţa de judecată, luând în vedere personalitatea inculpatului, se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse echitabile, legale şi individualizate.
50. Mai mult ca atât, instanța observă că inculpatul nu a întreprins măsuri concludente în vederea remedierii situaţiei constatate de instanţă în procesul aplicării măsurilor de protecţie față de victimele violenței în familie și în pofida interdicţiilor aplicate de instanţă a încălcat restricţiile stabilite prin ordonanţa de protecţie, respectiv nu a conştientizat ilegalitatea si gravitatea acţiunilor sale, tratând încălcările sale ca pe un lucru firesc.
51. Astfel, având în vedere prevederile art. 61 Cod penal, în special pornind de la scopul pedepsei, individualizarea ei, inclusiv prin prisma constatărilor instanței de recurs, instanţa de judecată consideră că în împrejurările şi circumstanţele constatate, restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului Cojocaru Igor este posibilă doar în condiţiile stabilirii pedepsei sub formă de închisoare.
52. Prin urmare, ţinând cont de circumstanţele reale, gradul de pericol social concretizat în valorile sociale care au fost vătămate, punând în balanţă ansamblul acestor considerente, instanța denotă că o pedeapsă orientată în limitele legii sub formă de închisoare, este aptă să atingă scopul preventiv şi educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanţa o găsește proporţională, nu doar cu împrejurările şi gravitatea infracţiunii comise, ci şi cu circumstanţele şi nevoile inculpatului şi cu cele ale societăţii, în acest sens poziţia instanţei în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanţele prezentei cauze.
53. În context, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social-periculoasă, conduita bună, comportarea sinceră în cursul procesului.
54. Efectuând o analiză complexă a personalității inculpatului în coraport cu faptele comise și urmările prejudiciabile, elucidând în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța va aplica lui Cojocaru Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal - o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani cu executarea

pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal - o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

55. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, a-i stabili inculpatului Cojocaru Igor Pavel o pedeapsă definitivă sub formă de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
56. În viziunea instanţei, pedeapsa aplicată va duce la restabilirea echităţii sociale, corectarea şi reeducarea inculpatului precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii şi îşi va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal. Or, la caz, doar pedeapsa sub formă de închisoare va asigura îndeplinirea scopului educativ, fiind suficientă pentru a-l determina pe inculpat să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie să fie echilibrat și sa tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea masură încât scopul imediat, dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infractionalității.
57. În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal *„dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă”.*
58. În acest context, reținând poziția participanților la proces referitor la pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului, de personalitatea inculpatului, care se află la prima abatere de ordin penal, lipsa pretențiilor morale sau materiale ale părții vătămate, de faptul că inculpatul se căiește sincer de fapta comisă, instanța ajunge la concluzia că nu este rațională și oportună executarea reală a pedepsei stabilite și va dispune suspendarea condiționată a acesteia.
59. În odinea de idei expusă, instanţa consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, acordându-i o șansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.
60. La stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă inclusiv situaţiei familiale a inculpatului (prezenţa a 3 copii minori la întreţinere), lipsei antecedentelor penale, comportamentului în timpul procesului penal, din care rezultă conştientizarea faptei comise şi a consecințelor acesteia.
61. În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod penal, în privința inculpatului Cojocaru Igor în perioada de probaţiune urmează a fi impuse următoarele condiții: să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent și să urmeze programe probaționale cu privire la prevenirea violenței domestice.
62. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de

inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

63. Conform art. 88 alin. (3) Cod penal *„timpul aflării persoanei sub arest preventiv pînă la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi (...)”.*
64. Prin urmare, în termenul pedepsei stabilite, se include durata reținerii și deținerii în stare de arest preventiv și arest la domiciliu a inculpatului Cojocaru Igor, începând cu data de 08 iulie 2023, ora 14:00 până la 04 octombrie 2023.
65. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
66. La rândul său, art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, stabilește că *„în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă”.*
67. Totodată, instanța relevă că potrivit art. 329 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
68. Potrivit art. 178 alin. (2) Cod de procedură penală *„obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin. (1) din acelaşi articol”.*
69. Astfel, în corespundere cu art. 175 alin. (3) pct. 2) și art. 385 alin. (1) pct. 15 Cod de procedură penală, în vederea bunei desfășurări a justiției, instanța va aplica față de Cojocaru Igor măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.
70. În conformitate cu articolele 201^1 alin. (2) lit. a), b), c), 320^1, 80^1 alin. (1), 84 alin. (1), 90 alin. (1), (6) Cod penal, art. 364^1, 384-389, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ș T E :

Lui Cojocaru Igor Pavel, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, casată parțial prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2024, în partea stabilirii pedepsei penale, i se stabilește, prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lui Cojocaru Igor Pavel, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal și condamnat în baza acestei Legi prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 20 noiembrie 2023, casată parțial prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2024, în partea stabilirii pedepsei penale, i se stabilește, prin aplicarea art. 80^1 alin.

(1) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, a-i stabili inculpatului Cojocaru Igor Pavel o pedeapsă definitivă sub formă de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se include în termenul pedepsei durata reținerii și deținerii în stare de arest preventiv și arest la domiciliu a inculpatului Cojocaru Igor Pavel, începând cu data de 08 iulie 2023, ora 14:00 până la 04 octombrie 2023.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată lui Cojocaru Igor Pavel prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă, în perioada de probaţiune, condamnatul nu va săvârşi noi infracţiuni şi va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă Cojocaru Igor Pavel ca în perioada de probațiune stabilită să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului competent și să urmeze programe probaționale cu privire la prevenirea violenței domestice.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Cojocaru Igor Pavel se calculează din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Se aplică inculpatului Cojocaru Igor Pavel măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se explică lui Cojocaru Igor Pavel că în termen de 5 (cinci) zile de la intrarea sentinței în vigoare, este obligat să se prezinte la Biroul de Probațiune Călărași pentru a fi luat la evidență în scopul supravegherii comportamentului celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunţării sentinţei integrale, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

Președintele ședinței,
judecător Tonu Angelica